

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 7T/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119010503
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Valent
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1119010503.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, samosudcom JUDr. Michalom Valentom, v trestnej veci obžalovaného D. Š. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. júna 2020, takto

rozhodol:

D. Š. narodený XX.XX.XXXX N. C., trvale bytom Bratislava, K. XX,

sa uznáva za vinného, že

obvinený dňa 14.07.2018 v čase o 02.44 hodine v Bratislave na Rajskej ulici 2 v priestoroch podniku Luna bar najprv slovné a neskôr fyzicky napadol poškodeného Q. S., a to tak, že tohto sotil oboma rukami do oblasti hrude, následne ho jedenkrát udrel pravou rukou zovretou v päšť do oblasti hlavy, načo Q. S. hodil do hlavy obvineného fľašku a následne, po zabránení v pokračovaní ďalšieho konfliktu personálom uvedeného podniku, prešiel poškodený Q. S.E. do priestoru šatní, pričom konaním obvineného neboli poškodenému Q. S. spôsobené žiadne zranenia, no obvinený D. Š. išiel za Q. S. a poškodený R. Z., zamestnanec predmetného podniku, obvinenému bránil v ďalšom útoku tak, že ho odtláčal vystretými rukami, a následne obvinený fyzicky napadol poškodeného R. Z., ktorého dvakrát udrel pravou rukou zovretou v päšť do tváre, následne sa obvinený D. Š. v čase o 02.52 hodine v priestoroch podniku Luna bar snažil pravou rukou zasiahnuť D. S., zamestnanca podniku, čo sa mu však nepodarilo a následne pravou rukou opätovne udrel poškodeného R. Z. do oblasti hlavy, pričom týmto konaním spôsobil obvinený poškodenému R. Z.Q. pomliaždenie tváre, ktoré si nevyžadovalo osobitnú liečbu,

teda

dopustil sa fyzicky verejne a na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti tým, že napadol iného,

čím spáchal

prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje:

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, k trestu odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 24 (dvadsať štyri) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný D. Š. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. 06. 2020, po prednesení obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Bratislava I a po poučení podľa § 257 ods. 1 písm. a/, b/, c/, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 a ods. 8 Tr. por., s poučením o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. v rozsahu podľa § 257 ods. 4 až ods. 8 Tr. por., a o tom, že má právo poradiť sa so svojim obhajcom, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. teda, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Vzhľadom na vyššie uvedené vyhlásenie obžalovaného D. Š., súd tomuto položil otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. s tým, že obžalovaný na všetky odpovedal „áno“.

Keďže prokurátor okresnej prokuratúry, poškodený Q. S. a poškodený R. Z. navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného, súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Bratislava I sp. zn. 4Pv/291/2018

Podľa § 257 ods. 8 Tr. por. súd ďalej vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Obžalovaný D. Š. na hlavnom pojednávaní svoje konanie oľutoval s tým, že ak vznikla niekomu nejaká škoda, je ochotný ju nahradiť. Poukázal, že v rámci prerokúvanej trestnej činnosti utrpel ťažké zranenia a podstúpil i dve operácie. Dal do pozornosti, že prebiehajú ďalšie trestné konania v rámci ktorých je v procesnom postavení poškodeného.

Obhajca obžalovaného dal súdu na hlavnom pojednávaní do pozornosti, a to v rámci záverečnej reči, zákonný znak stíhanej trestnej činnosti „verejne“ pričom dodal, že verejne prístupnou je i napríklad priestranstvo ulice, kde v konečnom dôsledku výtržnosti sa môže dopustiť aj poškodený. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Tdo 51/2015 zo dňa 31. 03. 2016, ktoré sa zaoberá práve uvádzanou problematikou trestného činu výtržníctva na verejnom priestranstve, ktoré nemusí byť za určitých okolností posudzované ako trestný čin v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. t. j. v zmysle materiálneho korektívu. Súdu dal do pozornosti zranenia, ktoré obžalovaný utrpel, postoj poškodených a samotnú intenzitu vzájomných útokov medzi obžalovaným a poškodenými. Navrhol, aby súd podľa § 285 písm. b/ Tr. por. jeho klienta spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodil.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi:

- výpisom z Centrálnnej evidencie priestupkov
- odpisom registra trestov

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ako aj na všetky ďalšie základné zásady ukladania trestov vyjadrených v § 34 Tr. zák.

U obžalovaného Š. súd vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť a to, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/87/2006 zo dňa 06. 12. 2006 a právoplatný dňa 28. 12. 2006), pričom súd nemal dôvod na toto predchádzajúce odsúdenie neprihliadať a to z dôvodov rozvedených nižšie.

Označeným trestným rozkazom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. Možno teda konštatovať, že ide o druhovo rovnakú trestnú

činnosť obžalovaného smerujúcu proti životu a zdraviu iného. Je pravdou, že obžalovaný sa v rámci skúšobnej doby podmieneného odsúdenia uvedeného trestného rozkazu osvedčil, avšak skutočnosť, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý má znaky trestného činu a skutočnosť, že bol za tento skutok súdom právoplatne odsúdený, sú dve rozdielne skutočnosti. Právna fikcia osvedčenia sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia však neznamená aj zánik skutočnosti, že obžalovaný spáchal trestný čin, lebo nepôsobí tak, že „likviduje“ samotný fakt spáchania činu. Preto nebráni súdu, aby v neskoršom konaní, súvisiacom so skorším trestným činom a odsúdením na podmienený trest, k tejto skutočnosti relevantne prihliadol a hodnotil ju z hľadiska jej materiálového významu pre riešenú otázku. V nastolenom prípade ako prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. z dôvodu jej druhej rovnorodosti a porušenia rovnakého, resp.. obdobného záujmu spoločnosti na ochrane života a zdravia iného, ako aj verejného poriadku.

Za situácie rovnakého pomeru poľahčujúcich a prirážajúcich okolností súd ukladal trest v rámci neupravovanej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ktorá je v prerokúvanom prípade stanovená v rozmedzí 0 až 3 roky.

Súd obžalovanému ukladal podmienený trest odňatia slobody v podstate na samom spodku zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, pretože má za to, že vyššia výmera trestu by bola pre neho neprimerane prísna a to vzhľadom na spôsob spáchania činu a jeho následok, ako aj vzhľadom na individuálnu a generálnu prevenciu. Práve v priebehu plynutia skúšobnej doby bude mať obžalovaný možnosť nie len sebe, ale najmä spoločnosti preukázať, že podmienené odsúdenie u neho splnilo svoj účel a nie je na neho potrebné pôsobiť prísny, represívnym nepodmieneným trestom odňatia slobody.

Pokiaľ sa týka jednotlivých obhajobných argumentov obžalovaného tieto neobstoja. Obhajoba v podstate argumentovala skutočnosťami, ktoré vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o jeho vine, nemohli podliehať dokazovaniu a tiež vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného neprichádzalo do úvahy jeho oslobodenie spod obžaloby pre obhajobou uvádzané dôvody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava I.